

عنوان مقاله:

مضامین عرفانی مشترک «روضه الانوار» و «کمال نامه» خواجهی کرمانی

محل انتشار:

سومین همایش بین المللی ادبیات، زبان شناسی و علوم انسانی (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

سکینه رسمی - استاد دانشگاه تبریز

حوریه السادات موسوی - دانشجوی کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه تبریز

خلاصه مقاله:

خواجهی کرمانی، شاعر زبردست و عارف، در قرن هشتم ظهور کرد و شعر عرفانی را به صورت اکتسابی در آثار خود جای داد. اشعار او دارای مضامین والای عرفانی و توصیفات و تصاویر ظریف است که به اشعار و جایگاه شعر در ادبیات فارسی، شکوه و جلال والایی بخشیده است. سبک شعری خواجه، افزون بر آنکه دریایی از معارف عرفانی است، گنجینه ای ارزشمند از داستان ها و امثال و حکم و اندوخته ای سرشار از فرهنگ عام ه ی ایران به شمار می آید. اغلب در بررسی اشعار خواجه، به مضامین باریک ادبی و کلام تخیلی و دور از ذهن او توجه نموده اند و به مضامین والای عرفانی خواجه نپرداخته اند. این مقاله به مضامین عرفانی «روضه الانوار» و «کمال نامه» خواجهی کرمانی که نشان دهنده تبلوری از افکار و اندیشه های صوفیانه اوست، می پردازد.

کلمات کلیدی:

خواجهی کرمانی، مضامین عرفانی، روضه الانوار، کمال نامه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2043882>

